

POSŁANIEC

DIECEZJALNEGO INSTYTUTU
AKCJI KATOLICKIEJ

„Akcja katolicka jest udziałem świeckich w apostołstwie hierarchicznym Kościoła Katolickiego dla obrony zasad religijnych i moralnych, oraz dla rozwoju zdrowej i pożytecznej akcji społecznej pod kierownictwem hierarchji kościelnej, niezależnie i ponad wszystkie partje polityczne, celem odnowienia życia katolickiego w rodzinie i społeczeństwie”,
(Pius XI).

TARNÓW — PLAC KATEDRALNY L. 6

T R E Ś Ć :

Życzenia	157
Czuj duch!	158
Potęga prasy i książki katolickiej w naszym życiu	160
„Czytelnia katolicka“	163
Kwadrans ewangeliczny	165
Diecezjalny Instytut A. K.: I. Wskazania i zarządzenia	168
II. Dział programowy	172
Katolickie Stowarzyszenie Mężów	173
Katolickie Stowarzyszenie Kobiet	176
Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży męskiej	179
Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży żeńskiej	182
Caritas	183
Wydawnictwa	str. 184, II, III i IV strona okładki.

Nowości!

Nowości!

Ks. J. Smółka

„Królewski Znak“

T r e ś ć :

Sztandar Akcji Katolickiej
 Historia Krzyża Chrystusowego
 Nieprzyjaciele krzyża
 Znak symboliczny
 Chrystus na krzyżu, a wąż miedziany
 Tron władcy Króla Miłości
 Probierz miłości
 Znamię wielkości
 Tłumacz Boskiej Opatrzności
 Katedra najgłębszych nauk
 Strażnik prawdy w nowoczesnym zakład-
 maniu
 Przewodnik na drodze do wolności
 Sprawdzian teorii wychowawczych
 Najgłębsza treść idealizmu

Lekarstwo przeciw grzechowi
 Znamie apostołstwa
 Regulator życia
 Dźwignia rodziny
 Siła społeczeństwa
 Podpora państwa
 Niezbędny czynnik praworządności
 Istota kultury i postępu
 Pomoc w pracy
 Miara i waga wielkich poczynań ludzkich
 Źródło łask i błogosławieństw
 Schronienie dla dusz zbolących
 Symbol żałoby i pociechy
 Krzyż streszczeniem wszystkich dzieł
 Zbawiciela

Stron 202.

Cena 2'50 zł.

Dr Karol Górski

„Wychowanie personalistyczne“

T r e ś ć :

Zasady personalizmu, a wychowanie. Rozwój osobowości. Wychowanie osobowości u dziecka i młodzieńca. Wychowanie dziewcząt. Rodzina, a personalizm. Wychowanie wojskowe. Wychowanie społeczne. Wychowanie gospodarcze. Personalizm, a kultura. Wychowanie państwowe. Personalizm, a religia. Dodatek.

Stron 244.

Cena 4 zł.

Jean Marquès-Rivière

„Wolnomularstwo, a szkoła“

T r e ś ć :

Dążenie wolnomularstwa. Wolnomularstwo, a szkoła. Zniesienie swobody nauczania prywatnego. Wolnomularskie metody wnikania do szkolnictwa. Szkoła wyznania-
 wa i jej konieczność. W jaki sposób winni katolicy bronić swobody nauczania.

Stron 68.

Cena 1'50 zł.

POŚLANIEC

DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

Abonament roczny
3 Zł z przesyłką

TARNÓW, PLAC KATEDRALNY 6

P. K. O. Nr. 414 329
Telefon Nr. 110

Nr. 10

PAŹDZIERNIK 1936 r.

Rok IV

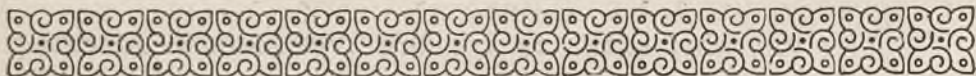
NIECH BĘDZIE POCHWALONY JEZUS CHRYSTUS!

Uroczystość św. Franciszka Serafickiego — w dniu 4 października — szczególnie silny oddźwięk znajdzie w naszej diecezji. W tym dniu bowiem przypadają Imieniny Jego Ekscelencji, Najdostojniejszego Księdza Biskupa Ordynariusza, Dra Franciszka Lisowskiego. Wierni z całej diecezji — w poczuciu miłego obowiązku wdzięczności — goręcej niż zwykle prosić będą Pana Zastępów, by Najukochańszego Arcypasterza darzył zawsze swą najobfitszą łaską i zachował Go w dobrem zdrowiu na najdłuższe lata.

Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej — którego Najdostojniejszy Arcypasterz jest Założycielem i Twórcą i jego niestrudzonym Protektorem, Wodzem i Opiekunem, składa Najczcigodniejszemu Arcypasterzowi najserdeczniejsze życzenia wszelkiej pomyślności — z gorącym przyrzeczeniem wytrwałej pracy w myśl Jego wskazań — dla większej chwały Bożej, dobra Kościoła i pożytkowi Ojczyzny naszej.

Uroczystość św. Edwarda — 13 października — jest dniem Imienin JE. Najprzewielebniejszego Księdza Biskupa, Dra Edwarda Komara, Asystenta Diecezjalnego Akcji Katolickiej. Diecezjalny Instytut i członkowie Akcji Katolickiej — wdzięczni za niestrudzoną pracę Najdostojniejszego Księdza Biskupa dla dobra Akcji Katolickiej w diecezji — składają Mu w dniu Imienin najlepsze życzenia wszelkiej pomyślności wraz z obietnicą gorących modlitw w Jego intencji. Do życzeń dołączają serdeczne przyrzeczenie wytrwania w tych tak trudnych czasach — pod sztandarem Chrystusa-Króla i Matki Kościoła w dalszej gorliwej pracy w Akcji Katolickiej.

Czuj duch!

*Pamiętamy wszyscy pełne powagi i siły słowa z orędzia Najdostojniejszego Episkopatu Polski, zebranego na synodzie krajowym na Jasnej Górze. Orędzie stawia nam jasno przed oczy **niebezpieczeństwo ze strony komunizmu, uderzającego tak zdradliwie a potężnie w naszą ojczyznę i usiłującego zatrzeć ślady Boga w naszym kraju i rozbudzić pożogę rewolucji, grabieży i zniszczenia.***

*Do głosu naszych Księżów Biskupów — dołączył się z wyżyn Watykanu głos Sternika łodzi Piotrowej, Ojca chrześcijaństwa, Piusa XI. Oto w dniu 14 września b. r., Ojciec św., przyjmując uchodźców z Hiszpanii wraz z ich kilku Biskupami, w przemówieniu do nich skierowanym, założył uroczysty protest przeciw okrucieństwu i barbarzyństwu komunizmu. Ojciec św. stwierdza, że prześladowanie religii i Kościoła, przygotowane przez komunizm z szatańską pomysłowością, dało już straszne wyniki w Rosji, w Hiszpanii, w Chinach, w Meksyku i w południowej Ameryce. **Komunizm wszystko burzy, uwodzi masy, zbroi je i rzuca masy przeciwko wszelkim instytucjom boskim i porządkowi ludzkiemu.***

*„Z tych tragicznych wydarzeń — powiada Ojciec św. — wytykają równocześnie wielkiej wagi **ostrzeżenia**. Najpierw to, że już bezpośrednio zagrożone i zaatakowane zostały same podwaliny porządku społecznego i cywilizacji. Ponadto nieświadomość religijna nie pozwala niewątpliwie nieświadomym masom **zauważyć jeszcze i ocenić w całej pełni niebezpieczeństwa**. A w końcu głosiciele rozkładowych nauk próbują dziś za wszelką cenę **przyciągnąć ku sobie nie dość umocnionych w wierze katolików**“.*

Zapamiętajmy zatem te trzy ostrzeżenia, które wymienia Ojciec św. Zagrożone są bezpośrednio fundamenta ładu społecznego i kultury, a ludzie nieświadomieni nie oceniają grozy niebezpieczeństwa; katolicy nawet, słabi w wierze, stają się łupem frontu bezbożnictwa.

Ojciec św. stwierdza, że żywioły wywrotowe uderzają przede wszystkim w katolicyzm, bo główną przeszkodą dla

komunizmu jest nauka Jezusa Chrystusa, zawarta w Kościele Świętym.

Stąd my, członkowie Akcji Katolickiej, musimy mieć oczy otwarte i przewidywać daleko naprzód. Pamiętajmy, że agitacja wywrotowa wzmoże swe ataki na szeregi członków Akcji Katolickiej; sięgnie ona też po masy, których nie masz w naszych Stowarzyszeniach. Bądźmy zatem czujni — nie tylko nie ustępujemy z naszych stanowisk, lecz zdobywajmy coraz więcej siebie samych dla Boga, dla Kościoła świętego — zdobywajmy i nasze otoczenie z dnia dzisiejszego i jutra.

W tym miesiącu wychodzimy na podbój dla Chrystusa Pana społeczeństwa naszego przez propagandę dobrej książki i dobrej gazety. Niech nie będzie ani jednej parafii, któraby starannie nie urządziła „Tygodnia prasy i książki katolickiej“. Niech nie będzie ani jednego Oddziału Stowarzyszeń A. K. któryby odmówił swej pomocy w tym zbiorowym wysiłku; niech nie będzie ani jednego członka A. K. — apostoła świeckiego — któryby po „Tygodniu prasy i książki katolickiej“ nie mógł powiedzieć: „Pracą moją i staraniem sprawiłem to, że książka katolicka zbłądziła pod tę strzechę, że ta rodzina zaabonowała dobrą gazetę!“

Czuj duch! — Nieprzyjaciół blisko — woła do nas Kościół św. usta swych dostojnych przedstawicieli. Bądźmy gotowi — pracujmy spokojnie i wytrwale — chrońmy dusze swoje i swoje ogniska domowe i nasze parafie od zarazy bezbożnictwa. A zarazem bezprzykładnej w dziejach akcji bezbożniczej — przeciwstawmy z naszej strony energiczną akcję apostołską — w całej pełni akcję katolicką i pod znakami Chrystusa-Króla — wierni aż do zgonu — trwajmy!

Do czynu! Nie ubolewajmy! Nie wzruszajmy ramionami, obojętni na wszystko. Nie tęsknijmy do dawnych lepszych czasów! Ale do dzieła! Złożmy Chrystusowi-Królowi w tegoroczne Jego święto — ślubowanie:

wierności w Jego nauce

ofiarnej pracy w Akcji Katolickiej

a jako dar

dzieło rozpowszechnienia w rodzinach i parafiach naszych — gazet i książek katolickich.

Potęga prasy i książki katolickiej w naszym życiu.

Referat na zebrania ogólne Oddziałów Stow. A. K. w miesiącu październiku z okazji „Tygodnia prasy i książki katolickiej”.

Nad brzegiem morza bawiły się murzyńskie dzieci. Chodziło o to, które najdalej rzuci kamyk w morze. Uzbierały ich nad brzegiem i rozpoczął się popis. Które zwyciężyło... niewiadomo.

Było dużo uciechy i krzyku...

Rozumny, cywilizowany człowiek drżałby na widok takiej zabawy. W odmętach morza ginęły **rzadkie, drogocenne kamienie...** Można by za nie kilka wsł kupić, a może i więcej... Dzieci nie poznały się na ich wartości...

* * *

Do pokoju wpadła pszczoła przez uchylone okno. Nie rzadkie zjawisko!... Spieszy się jej jak zwykle do pracy... Już parę godzin uderza głową o szybę — męczy się i lata, a o kilkanaście centymetrów uchylona cała kwatera okna. — **Ona nie wie o tem.** Biedna... Trzeba jej dopomóc, bo zginie...

* * *

Mamy być apostołami!...

Wielu jeszcze ludzi nie zna wartości katolickiej gazety i książki.

Odrzucają ją od siebie, nie wiedząc — względnie nie chcąc wiedzieć, — że przez dobrą książkę i gazetę można sobie częściowo zabezpieczyć niebo...

Wielu się męczy i wzdycha i traci czas na czem innem, choć okno na świat otwiera mu katolicka gazeta — dobra książka... Nie wie o tem...

Mamy obowiązek nieść pomoc, pouczyć! A najlepsza lekcja — **właśny dobry przykład...**

Bo dzisiaj nietylko jest groźna armja nieprzyjacielska, złożona z uzbrojonych ludzi... nietylko straszne mogą być ataki gazowe.

Armje liter, uszykowane na białym papierze, idą kolumnami... zdobywają. A atak tych kolumn nieprzyjacielskich popierany zjadliwym gazem oszczerstw, kłamstw i bluźnierstw, więcej truje dusz, niż najgorsza wojna...

Dobra prasa walczy. Mobilizujmy pomoc!

Bo prasa to potęga... Ani o tem nie marzył wynalazca druku Gutenberg, nie przeczuł, że za kilka wieków wszechpotężny Napoleon zaliczy prasę, druk, do potęg świata i na piątym miejscu postawi.

Zdolny był pokonać 4 pierwsze: Anglię, Austrię, Niemcy, Rosję — ale ulec musiał przed piątą — przed prasą.

Od tych czasów już przeszło setka lat minęła, a obecnie wszyscy jednogłośnie twierdzą, że prasa jest pierwszą potęgą świata.

Nam chodzi o sprawy ducha, Boże! Apostolstwo nasze prasowe musi iść w dwóch kierunkach.

Mamy się przeciwstawić złym pismom i książkom... Wyrzucić, wyrzucić je za siódma górę!

One niosą truciznę w swoim programie.

O prawdach wiary pouczają opacznie, po heretycku.

Do wsi i miast dochodzą pisma „badaczy” — kościoła narodowego. Ten lub ów bierze do ręki... czyta... powiada: przecie jeszcze z jednego numeru się nie zepsuje. Dobrze wiedzieć, co tam piszą... Rzecz ma się podobnie, jak kominiarz do komina. Choćby chciał być biały, musi się powalać od sadzy... Dziecko, które do ognia przyłoży rękę, musi się sparzyć... Łatwiej z białego zrobić czarne, niż na odwrót, — prędzej przychodzi poparzenie — niż gojenie rany!

Ośmieszają Boga, religię, duchowieństwo, wiernych.

W rozmaity sposób, ze swoiście wystudjowaną złośliwością i przekonaniem, że zawsze cnoć co piąte ziarnko zła się przyjmie... Tacy pismacy wychodzą z więzienia i wchodzą... za nowe oszczerstwa rzucone... I wciąż trwają w swej przewrotności.

Zachęcają pośrednio do czynów złych, niemoralnych.

Artykuły, sprawozdania przepełnione liberalizmem, na wszystko czytelnikom pozwalają. Zabawy publiczne zawsze, w każdym czasie urządzać i udział w nich brać wolno, bo się dzisiejszy człowiek zerwać musi.

Tańczyć najohydniejsze figury wolno, bo taka moda. Nużyć się w błocie rozpusty i zmysłowości wolno, bo tego natura się domaga.

Posty? Któżby zachowywał? — To przeżytek średniowieczny.

Dzieciom wolno wszystko robić, bo taki duch czasu. Komunistom wolno zabijać katolików, bo w Boga wierzą i praktykują... Zła prasa to katechizm zbrodni wszelakich.

Milczą o tem, przeciw czemu rozumny człowiek winien wystąpić.

Nawet pochwały to, co się działo w Rosji i Meksyku, a co dziś wre i kotłuje w Hiszpanji. Za pochwały lub milczenie o zbrodniach pobierają złe pisma olbrzymie sumy, nieraz idące w tysiące i miliony.

Kłamią przewrotnie...

Wszystkie agencje światowe, korespondenci naoczni opowiadają o strasznych scenach w Hiszpanji, jakich się dopuszcza komuna. Zła prasa głosi, że to nieprawda. Tak źle nie jest.

Podają ilustrację niemoralne.

W tym celu, żeby pociągnąć młodzież przez obrazki nagości i ludzi moralnie osłabiać.

Jak kropla spadając po kropli żłobi twardy kamień — tak zła prasa czyni straszne spustoszenie w duszach.

Oddajmy, że to nie jedna, że złe gazety czytają naraz tysiące ludzi... obcuja z nimi codziennie. Nie dziw więc, że tyle zła. na świecie.

To samo co do gazet — trzeba odnieść i do złych książek.

* * *

Wobec powyższych, jakże dobitnie występuje obowiązek popierania i czytania dobrej prasy i książki, bo one pouczają zgodnie z nauką Kościoła, podają wiadomości prawdziwe, budujące, zwracają uwagę na grożące niebezpieczeństwa, bronią dobrej sławy bliźnich, uzupełniają

szkołę, mówią prawdę o życiu, obowiązkach, — karca, gdy trzeba, a nie schlebiają.

Nie mamy czasu do stracenia! Mamy być apostołami przykładu i czynu.

Prenumerujmy i czytajmy katolickie pisma i książki w rodzinach naszych. Czytajmy i rozszerzajmy je wśród znajomych i sąsiadów.

Św. Jan Bosko, wielki przyjaciel i wychowawca modzieży, nawołuje: „Rozszerzajcie dobre pisma i książki pomiędzy waszymi znajomymi. Dobra gazeta, książka, znajdzie łatwo przystęp do domu, gdzie nieraz kapłan już zejść nie może. Dobra gazeta, książka — to piękny prezent“!

Niech się znajdą jednostki ofiarne, które biednym rodzinom zaprenumerują katolickie pismo! Piękne to będzie wsparcie, — może zdecydować o szczęściu duchowym biednej rodziny... Gazeta dobra wniesie radość... ukoj ból...

Każda wieś w każdej parafii winna mieć swego rozsprzedawcę pism katolickich. Ofiarne serca apostołskie się znajdują. Trzeba je wynaleźć i poprzeć.

Pewien biedny piekarczyk, który roznosił po domach chleb, roznosił też gazety katolickie, jako chleb dla duszy.

W większych środowiskach należałoby wznieść przy kościele mały kiosk, gdzieby każdy człowiek dobrej woli mógł nabyć pismo, czy książkę katolicką.

Apostołujmy dla Boga, dla Jego sprawy, a brońmy się przed pismami, które służą wrogom Boga.

Dobry katolik, katoliczka nigdy nie wezmą do reki złego pisma, nigdy go nie poprą i do domu swego nie wpuszczą, wiedząc, że to trucizna.

Powiedział Gerola, że „łzy, westchnienia, żale i narzekania 200 milionów katolików nie wystarczyłyby, aby opłakać zniszczenie i spustoszenie, które szerzy między ludem katolickim bezbożna, zła, niemoralna prasa“.

Ujmijmy nasze postanowienia w następujące hasła, które nam mają w apostołstwie prasowem przyświecać:

1. **W każdym domu katolickim — przynajmniej jedno pismo katolickie!**
2. **W każdym domu katolickim — winny być książką katolickie!**
3. **W każdym domu katolickim — winien być abonowany, czytany i rozpowszechniany nasz tygodnik diecezjalny, który nas zespala w jedną rodzinę, której Ojcem Ks. Biskup diecezji.**

* * *

Poznamy z prasy i książki katolickiej **wartość życia...**

One nam otworzą okno na **świat dobra, piękna i prawdy.**

Do czynu!... Czas szybko leci!...

J. P.

»Czytelnia katolicka«.

W programie „Tygodnia prasy i książki katolickiej“ znajduje się jako jeden z głównych punktów urządzenie „CzYTELNI Katolickiej“ dla pojedynczych stanów. „Tydzień prasy“ ma być zapoczątkowaniem prowadzenia wzorowych czytelni po naszych parafjach. Podajemy zatem sposób urządzenia wzorowej czytelni pod rozwagę naszym Zarządom Parafjalnej Akcji Katolickiej i gorąco zachęcamy do takiego sposobu prowadzenia czytelni po parafjach. Trud włożony w takie jej urządzenie i prowadzenie sownie się opłaci. — Przygotowanie i program czytelni obejmuje następujące sprawy:

Przygotowanie lokalu: W lokalu, gdzie się ma odbyć czytelnia, należy ustawić stół. Jeśli lokal większy i spodziewamy się większej liczby osób, ustawiamy 2 czy 3 stoły! Stoły najlepiej nakryć białym papierem. Na stole należy postawić lampę, albo zawiesić ją nad stołem. Wokoło na stole rozkładamy gazety, pisma, broszury. Jeśli w lokalu tym znajduje się biblioteka, można ją wtedy otworzyć i wydać na ten czas książki do przejrzenia. Okna przed rozpoczęciem czytelni winny być otwarte dla przewietrzenia lokalu.

Gdyby w parafji nie było jeszcze domu parafjalnego, można użyć chwilowo lub każdorazowo obszerniejszej izby.

Kierownictwo czytelni: Zarząd Parafjalnej Akcji Katolickiej, jeśli zamierza otworzyć czytelnię, powołuje: **Kierownika czytelni**, który ma ogólną pieczę nad czytelnią i czytelnikami; przewodniczy on zebranym w czasie trwania czytelni. — **Bibliotekarza**, który stara się o pisma, gazety i t. p., rozkłada przed czytelnią, a zbiera po zamknięciu czytelni. — **Gospodarza**, który dba o zewnętrzny wygląd lokalu, sprząta go i utrzymuje w porządku. Pamięta o przewietrzeniu sali, o przykryciu stołów i t. p.

Program czytelni dla mężczyzn: Godz. 17. Schodzą się czytelnicy. Każdemu przyjąć wolno. Na sali obowiązują cisza. Papierosów palić nie można. Każdy przegląda czasopisma. — Gdy wszyscy się zbiorą, kierownik ogłasza program czytelni tego dnia i to następujący:

Do godz. 18 czytanie osobiste (indywidualne). **Godz. 18.15** dyskusja na temat spraw religijnych. (W czasie tej dyskusji czytelnicy podają kolejno — lub na ochotnika — co tego dnia z tej dziedziny religijnej przeczytali, gdzie to było napisane i wypowiadają swoje uwagi). **Godz. 18.30:** dyskusja na temat spraw społecznych. (Podobnie jak w czasie poprzedniej dyskusji czytelnicy wypowiadają, co przeczytali i wydają swój sąd i oceny!). **Godz. 18.45:** dyskusja na temat spraw gospodarczych. (Znowu jak w poprzedniej dyskusji wypowiadają się czytelnicy). **Godz. 19:** urozmaicenie, — np. któryś z czytelników przygotował ładny odczyt z ciekawej książki, jakiś artykuł wartościowy i czytelnicy wypowiadają swoją ocenę co do treści tego referatu czy odczytu, co do formy, co do wypowiedzenia i t. p. Zakończeniem może być np. ustalenie następnego terminu czytelni, albo tematów poruszanych w dyskusji, albo uchwalenie jakiegoś wniosku.

Otworzyć i zamknąć czytelnię winien kierownik czytelni, jak również przewodniczyć dyskusji.

W ten sposób prowadzona czytelnia zmusza czytelników do uważnego i krytycznego czytelnictwa, oraz do wypowiadania oceny zdażeń, których się dowiaduje z prasy. Nam chodzić musi o to, byśmy się wszyscy nauczyli czytać mądrze i urabiać sobie sądy zdrowe i jasne o wszystkim, co się wokół nas dzieje. Tak prowadzona czytelnia to nam ułatwia.

Pozatem wiadomości, których nie zdążyli osiąść przez czytanie jedni, zostają im zakomunikowane przez innych, którzy to właśnie czytali.

Prócz tego ten rodzaj czytelnii zachęca do czytelnictwa i napewno bibliotekę nie będą bezczynne. Dla ożywienia czytelnictwa, dobrze jest wprowadzić w czasie trwania czytelnii „kwadrans książki“, aby jedni drugim podawali ocenę przeczytanej książki i zachęcali do jej czytania.

Uwaga:

I. W czasie trwania czytelnii **dla kobiet** — można wstawić zamiast dyskusji na temat spraw społecznych — sprawy wychowania, a na miejsce spraw gospodarczych — sprawy gospodarstwa domowego.

II. W czasie trwania czytelnii **dla młodzieży**, wprowadzać można „konkurs czytania dobrej książki“, urozmaicenie w postaci deklamacji i oceny wygłoszonych utworów i t. p. — **Dla dziewcząt** podobne tematy jak u kobiet, — **dla młodzieńców** podobne jak u mężczyzn.

Zdobycie czasopism, gazet i książek.

1. **Czasopisma:** Ustalić na zebraniu Oddziału, kto z członków może zaraz po przeczytaniu ofiarować czasopismo, które prenumeruje. Każdego czasopisma wystarczy 1 egz. Można na tym egzemplarzu pisać nazwisko ofiarodawcy. Po 2 miesiącach egzemplarz wraca do ofiarodawcy. Ewidencję tę prowadzi bibliotekarz. Pozatem można na posiedzeniu Zarządu Parafjalnej Akcji Katolickiej uchwalić, żeby każdy Oddział zaprenumerował jakieś dobre czasopismo — miesięcznik lub tygodnik, którego nie ma w parafji.

2. **Dzienniki:** Prosić Ks. Asystenta, właściciela dworu, jeśli jest w parafji, nauczyciela i tych, którzy prenumerują dzienniki, by po tygodniu dawali do czytelnii swoje egzemplarze. — I znowu wystarczy, żeby było każdej gazety po jednym egzemplarzu. Po 2 tygodniach oddaje się ofiarodawcom, których nazwisko może być wypisane. Zarząd Parafjalnej Akcji Katolickiej może nałożyć na Oddziały obowiązek, by razem jeden dziennik prenumerowały. Ten egzemplarz przychodzi wprost do czytelnii.

3. **Książki:** Tworzenie bibliotek ma się rozpocząć tam, gdzie ich nie ma, od „Tygodnia prasy i książki katolickiej“. W czasie tego Tygodnia zebrać można i trochę funduszków i trochę dobrych książek. O ile czasopisma i gazety winny być ofiarowane darmo, to na książki trzeba koniecznie starać się o fundusz. Dlatego można w czytelnii stawiać puszkę, aby ci, co mogą, choć po parę groszy wpłacali i z tych funduszków zakupywać książki. — Nie wprowadzać opłat obowiązkowych, ale należy uświadomić czytelników, że korzystają z czytelnii i nie muszą abonować pism, ale za to winni choćby raz na miesiąc 5—10 groszy złożyć. — Wypożyczanie książek z biblioteki winno być połączone z czytelnią.

Terminy dla czytelnii: Czytelnia dla każdego stanu winna być urządzona oddzielnie i odbywać się w miesiącach zimowych w dnie po-

wszednie, w miesiącach letnich raz na dwa tygodnie, lub jak dla kobiet raz na miesiąc. Warunki miejscowe i roztropność sama terminy ustali.

Dołączamy jeszcze kilka uwag:

1. Dla parafij małych może być czytelnia w domu parafjalnym. Jednak w parafjach większych, gdy po wioskach istnieją Oddziały, powinna czytelnia „wędrować“. — Np. w parafji, gdzie jest 5 Oddziałów KSM. i KSK.: W poniedziałek o godz. 14 w wiosce A dla mężczyzn, o godz. 16 dla kobiet. We wtorek wioska B zabiera z wioski A czytelnie i u siebie znowu w dogodnych godzinach ją urządza i t. d. Ogromnie ułatwione jest wtedy czytelnictwo, a w miesiące zimowe urozmaica życie wioski i wnosi w jej atmosferę ducha oświaty i wiedzy.

2. W czytelniach wioskowych prezes czy prezeska może być kierownikiem czy kierowniczką czytelnii, bibliotekarza i gospodarza można wybrać. Lokalem może być prywatny dom.

3. Biblioteki wędrowne znalazłyby tu piękne zastosowanie. Trasę należałoby tak sporządzić, by można ją było przewozić z miejsca na miejsce. Tylko bibliotekarze muszą być w ścisłym porozumieniu i ustalić, w jaki sposób będą kontrolować stan i ilość książek i jak urządzać samo wypożyczanie. — Pomysłów dobrych nie zabraknie napewno.

Uwagi te ludzie dobrej woli, którym zależy gorąco i serdecznie na powodzeniu sprawy katolickiej, przyjmą z wdzięcznością i wprowadzą je w życie; inni zaś przejdą nad tem do porządku dziennego, wzruszając obojętnie ramionami, a swe postępowanie usprawiedliwią jednym zdaniem: „U nas tego nie da się zrobić“!

Słowa te rzucamy jak ziarno. Cieszylibyśmy się, gdyby przyniosło owoc stokrotny. Ale zadowolimy się sześćdziesięciokrotnym, a nawet za trzydziestokrotny plon podziękujemy Panu Bogu.

Kwadrans ewangeliczny

W Chrystusie Panu — zbawienie.

„Znowu im tedy mówił Jezus, rzekąc: Jam jest światłość świata; kto za mną idzie nie chodzi w ciemności, ale będzie miał światłość życia“.
(Jan VIII. — 12).

„Niech się nie trwoży serce wasze. Wierzycie w Boga: i we mnie wierzcie.

W domu Ojca mego jest mieszkania wiele. Jeśliby inaczej, powiedziałbym wam był: albowiem idę przygotować wam miejsce.

A jeśli odejdę i przygotuję wam miejsce: przyjdę znowu i wezmę was do mnie samego: iżbyście, gdzie ja jest, i wy byli.

A dokąd ja idę, wiecie, i drogę wiecie.

Rzekł Mu Tomasz: Panie, nie wiemy, dokąd idziesz, a jakoż możemy drogę wiedzieć?

Rzekł mu Jezus: Jam jest droga i prawda i żywot. Żaden nie przychodzi do Ojca, jedno przeze mnie“.
(Jan XIV. 1 — 6).

Kiedy w pierwszych wiekach Kościół św. prześladowano okrutnie, uwięziono także biskupa św. Polikarpa. Gdy go zawezwano, aby złożyć Panu Jezusowi, odpowiedział ze świętym oburzeniem: „Osiemdziesiąt lat służyłem Panu Jezusowi, a nigdy nie uczynił mi nic złego; przeciwnie, obsypywał mnie zawsze dobrodziejstwami. Jakżeż więc mam złorzeczyć Jemu, Panu mojemu, od którego oczekuję szczęśliwości, w którym pokładam nadzieję, który stanowi całe szczęście moje”? Napróżno grożono mu, że go porzucą na pastwę dzikim zwierzętom; napróżno grożono mu ogniem. Nie zachwiał się w wierności Panu Jezusowi, lecz poszedł na śmierć za Niego z radością.

Dwadzieścia wieków upłynęło. I przed oczyma swemi widzimy chrześcijan, ale jakże innych! Niektórzy z nich stanęli jawnie w obozie bezbożniczym, w szeregach szatana; wyrzekają się ongi Boga i mierzą z karabinów w Jego Boże Serce, jak ci z frontu komunistycznego żołnierze hiszpańscy, którzy przecież byli ochrzczeni...

Świat coraz więcej dzieli się na dwa zdecydowanie sobie przeciwne obozy. Z wielką wyrazistością sprawdzają się słowa Ewangelji: „Nikt nie może dwom panom służyć; bo albo jednego będzie nienawidził, a drugiego będzie miłował; albo przy jednym stać będzie, a drugim wzgardzi“. Nikt nie może równocześnie służyć Bogu i szatanowi.

A jednak są u nas ludzie, którzyby chcieli jedno z drugim pogodzić. Chcą służyć Bogu, więc idą do kościoła, przyjmują niekiedy nawet Sakramenta św., a równocześnie — nawet wprost z nabożeństwa — udają się na zebrania i wiece, gdzie śpiewa się pełną nienawiści pieśń: „Gdy naród do boju“... i uderza się na wiarę świętą. Modlą się, bo chcą służyć Bogu, — ale temiż samemi ustami służą szatanowi, miotając najstraszniejsze oszczerstwa na duchowieństwo. W domu mają ściany obwieszone gęsto obrazami świętymi, a tuż pod niemi leży książka czy gazeta niemoralna, lub zwalczająca w zręczny sposób wiarę w Boga.

Któż może zaprzeczyć, że tak nie jest?

A Chrystus Pan wyciąga ręce, przebite gwoździemi, do ludzi i mówi: „Jam jest droga, prawda i życie; jam jest światłość świata; kto za mną idzie, nie chodzi w ciemności“.

Jest dla nas Pan Jezus **drogą**, bo wskazuje nam ścieżki, przez które dążąc, osiągniemy cel ostateczny. Całe Jego życie było wskazywaniem nam drogi do zbawienia; przykład Jego tak łatwy do naśladowania, a tak wzniosły — może nas porwać za sobą i wnieść na najwyższe stopnie doskonałości. „Uczcie się odemnie, żem cichy jest i serca pokornego“ — mówi On do nas, zapewniając równocześnie, że idąc tą drogą, zdobędziemy wiele szczęścia: „Błogosławieni cisi, albowiem oni posiadają ziemię“.

Jest dla nas Pan Jezus i Jego nauka **prawdą**; będąc sam prawdą odwieczną, podał nam prawdę i wskazał na najskuteczniejsze środki do zapewniania sobie szczęścia w doczesnem życiu i w wieczności. Prawda, przez Niego przyniesiona na świat, zawartą w Ewangeljach, odpowiada tak bardzo ludzkiemu sercu, stosuje się do każdego stanu, wieku i narodowości. Miljonom już ludzi dała ta prawda Chrystusa naj-

wyższe szczęście i pociechę w życiu i przy śmierci; najuczciwsi badacze, najwięksi filozofowie, jak św. Justyn, św. Augustyn i inni w niej dopiero znaleźli upragniony wewnętrzny spokój duszy. Nauka Chrystusowa rozświetliła najważniejsze zagadnienia odnośnie do celu naszego życia, zrodziła tak wzniosłe cnoty, jak miłość bliźniego, pokorę, łagodność, miłość do nieprzyjaciół, ubóstwo i wiele innych.

Jest dla nas Pan Jezus **życiem**, gdyż przez Sakramenta św., wysłużone Jego męką i śmiercią na krzyżu, Pan Bóg daje nam łaskę poświęcającą, która jest życiem naszej duszy nie naturalnem, lecz nadnaturalnem. Stwórca dał człowiekowi życie nadprzyrodzone, życie łaski. Pierwsi ludzie utracili tę łaskę bezcenną przez grzech pierworodny. Pan Jezus przywrócił nam to życie nadprzyrodzone. I to życie Boże w duszy naszej, to życie łaski wzmacnia w nas przez Sakramenta św., a w szczególności przez Komunię świętą. „Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, jeśli nie będziecie pożywali Ciała Syna Człowieczego i nie pili Krwi Jego — nie będziecie mieć żywota w sobie“. — „Kto pożywa Ciało moje i pije Krew moją, ma żywot wieczny... Albowiem Ciało moje jest prawdziwie pokarmem, a Krew moja jest prawdziwie napojem“...

Z tych też względów jest Pan Jezus **światłością** świata. Świat dzisiejszy mimo tylu wynalazków, tylu wspaniałych fabryk i budowli, mimo tylu rozrywek jest smutny i nieszczęśliwy. Tysiące lamp elektrycznych sieje światło, a świat brnie w ciemności, bo wzgardził Chrystusem, wzgardził Jego nauką, zapomniał, że On tylko jedyną jest drogą, prawdą i życiem, a zatem światłością świata. Aby przywrócić pokój i dobro na świat, aby w serca ludzkie skołatane i zbolełe wlać pociechę i radość i szczęście, trzeba zwrócić się do Tego, który jest drogą, prawdą i życiem, który jest światłością świata, — trzeba powrócić do Jezusa Chrystusa.

Zastanówmy się nad tą prawdą głęboko, my, członkowie Akcji Katolickiej i odpowiedzmy sobie: Czem kierujemy się w życiu — czy nauką Chrystusa Pana, czy hasłami świata, zarażonego bezbożnictwem? Jak zachowujemy się wobec tych, co zwalczają Kościół święty i Jego kapłanów? Jak staramy się wątpiących i wahających się pociągnąć do Chrystusa Pana?

Jeżeli nam sumienie wyrzuca pod tym względem zaniedbania, aktem żalu szczerego przepróśmy naszego Mistrza i Pana. Wynieśmy z tego rozważania to głębokie przekonanie, że nie można dwom Panom służyć, że nie można dawać Panu Jezusowi tylko połowę duszy, a drugie pół dla siebie zachować, lub — co gorsza — otwarcie służyć szatanowi. Postanowienie zaś nasze niech wypłyne z przykładu św. Polikarpa. Niech i z naszych ust — w chwilach próby i pokusy odstępstwa — padnie ta sama odpowiedź: „Jakżeż mam złorzeczyć Panu Jezusowi, Panu mojemu, od którego oczekuję szczęśliwości, w którym pokładam nadzieję, który stanowi całe szczęście moje“?

A ponawiając swe śluby wierności Bogu w tegoroczne święto Chrystusa-Króla, pamiętajmy i o innych, zwłaszcza błądzących w ciemnościach niewiary. Przywiedzmy ich do stóp Ukrzyżowanego, do stóp Boga-Człowieka i powiedzmy im, że On tylko jest Prawdą, Drogą i Życiem. Że On tylko jest światłością i zbawieniem świata. Do tych dusz oziębłych, niechętnych Kościołowi św., zgorzkniałych i zepsutych — wieloma sposobami trafiać można. Jednym z najskuteczniejszych środków jest nakłonienie ich do czytania dobrych książek i gazet katolickich. Wyzyskajmy więc i ten środek!

DIEC. INSTYTUT A. K.

I. Wskazania i zarządzenia.

1. Święto Chrystusa-Króla.

Tegoroczna uroczystość Chrystusa-Króla przypada w niedzielę 25 października. Rozpoczyna ona nowy okres pracy w Akcji Katolickiej, która odąd będzie prowadzona pod hasłem: „**Duch Chrystusowy w wychowaniu i w szkole — podstawą odbudowy społeczeństw**“.

Niech Zarządy Parafialnej Akcji Katolickiej dołożą wszelkich starań, by uroczystość ta wypadła naprawdę wspaniale w ich parafii, by stała się równocześnie propagandą katolickich zasad wychowawczych. Nie można pod innem hasłem obchodzić tej uroczystości w obecnym roku. Zgubne zapatrywania i prądy w kwestji wychowania, przeciekają i do naszej Ojczyzny z Rosji bolszewickiej. Dlatego przewrotnym zasadom wychowania mocno i zdecydowanie przeciwstawić musimy katolicką pedagogikę wychowawczą. To będzie przedmiotem naszej pracy w bieżącym roku. Wszyscy członkowie Akcji Katolickiej winni głęboko przestudjować katolicką naukę o wychowaniu i tę naukę propagować wśród otoczenia. Początek tej pracy — to uroczystość Chrystusa-Króla, która winna stać się propagandą katolickiej nauki o wychowaniu.

Urządzenie uroczystości Chrystusa-Króla obejmie następujące prace:

a) **Przygotowanie zewnętrzne**, a zatem dekoracja kościoła wewnątrz i zewnątrz girlandami i flagami. Tej rzeczy nie zaniedbywać! Gdy się przejeżdża w tym dniu diecezję, Niemile uderza widok kościołów bez dekoracji, tembardziej, że bardzo liczne kościoły są wspaniale przyozdobione. Dekoracja zewnętrzna winna objąć też domy katolickie, które przyozdobić należy nalepkami, obrazami Serca Jezusowego, jeśli są przy ulicach lub drogach bardziej uczęszczanych.

b) **Przygotowanie wewnętrzne** będzie polegało na przygotowaniu duszy na przyjęcie w tym dniu Chrystusa-Króla w Komunii świętej. Cała parafia — a już koniecznie członkowie A. K. — winny

znaleźć się w święto Chrystusa-Króla u Stołu Pańskiego. Bez tego czegoś brakowałoby w uroczystym obchodzie święta. Niech Prezes Parafialnej Akcji Katolickiej i Prezesi, oraz Prezesi Oddziałów Katolickich Stowarzyszeń nie szczędzą zachęty, by wszyscy członkowie A. K. spełnili tę powinność.

c) Manifestacja religijna w święto Chrystusa-Króla może odbyć się w przeróżny sposób. Może to być procesja do krzyża przydrożnego lub kapliczki, gdzie można wygłosić odpowiedni referat. Najwięcej korzyści przynosi interesująco przygotowana akademja. Głównym punktem programu akademji jest zazwyczaj referat. Winien on być wygłoszony tylko na temat, związany z hasłem Episkopatu.

Sprawozdanie ze święta Chrystusa-Króla nadesła Zarządy Parafialnej Akcji Katolickiej do Sekretariatu Diecezjalnego Instytutu A. K. Tarnów, plac Katedralny 6.

2. Uroczystość Chrystusa-Króla a przepisy prawne.

Ponieważ z okazji święta Chrystusa-Króla urządza się wiele uroczystości i manifestacji, stąd otrzymujemy szereg zapytań odnośnie do przepisów prawnych. Dlatego przypominamy je niniejszem:

a) Pozwolenie świeckich władz jest niepotrzebne na manifestacje o charakterze czysto religijnym, jak nabożeństwa, procesje do krzyża czy kaplic w miejscowości i t. d.

b) Wieczornice i pochody o charakterze religijnym nie wymagają również jako uroczystości religijne zgłoszenia u władz, o ile je urządza ks. proboszcz jako osoba prawna związku religijnego. (Art. 27, 1b ustawy o zgromadzeniach).

c) Akademje urządzone przez inne osoby lub stowarzyszenia nie wymagają również zezwoleń, o ile urządza się je w lokalach; trzeba natomiast władzę o nich zawiadomić przynajmniej 2 dni naprzód. Zawiadomienie kieruje się do Starostwa, Dyrekcji Policji lub najbliższego posterunku policji. Zawiadomienie winno zawierać: 1) imię, nazwisko i adres zwołującego; 2) miejsce i czas rozpoczęcia; 3) cel i program. Władze przyjmą to do wiadomości, nie udzielając odpowiedzi.

d) Na odbycie akademji pod gołym niebem lub pochodu trzeba mieć zezwolenie Starostwa. Wniosek stawia się co najmniej 3 dni przedtem. Zawiadomienie oraz wnioski do władz są wolne od opłaty stempłowej na zasadzie art. 142 pkt. 21 ustawy z dnia 1 lipca 1926 roku o opłatach stempłowych.

e) Zezwolenia, ani zawiadomienia nie potrzeba na rozdawanie ulotek przed kościołem, na placach kościelnych, cmentarzach, na wywieszanie afiszów w domach i oknach wystawowych i t. d.

f) Na kwestę uliczną należy uzyskać zezwolenie Urzędu Wojewódzkiego.

3. Tydzień prasy i książki katolickiej.

W poprzednim numerze „Posłańca“ podaliśmy szczegółowy program urządzenia „Tygodnia prasy i książki katolickiej“

w terminie od 18 do 25 października b. r. W niniejszym numerze podajemy zapowiedziany referat p. t. „Potęga prasy i książki katolickiej“, oraz wskazania, jak urządzić „Czytelnię katolicką“ dla pojedynczych stanów.

W związku z tem nadmieniamy, by, podczas tego „Tygodnia prasy“ największy nacisk położyć na następujące pisma:

„Mały Dziennik“ — pismo codzienne, popularne dla szerokich warstw społeczeństwa. Będziemy prosić Redakcję „Małego Dziennika“ o przygotowanie specjalnego numeru na dzień 25 października b. r. — ozdobnie wydane. Niech każdy Zarząd Parafjalnej Akcji Katolickiej zamówi na kolportaż większą ilość egzemplarzy „Małego Dziennika“. Uważamy, że winno rozsprzedać się tego pisma w dniu 25 października do 200 egzemplarzy przeciętnie po naszych parafjach.

„Głos Narodu“ — pismo codzienne dla inteligencji. Dziennik ten wyda na niedzielę 18 października b. r. specjalny numer, przeznaczony dla naszej diecezji. Niech Zarządy postarają się, by każdy nauczyciel, urzędnik, wszystkie wogóle osoby z inteligencji zakupiły w tym dniu ten dziennik.

Tak „Mały Dziennik“, jak i „Głos Narodu“ zamawiają Zarządy Parafjalnej Akcji Katolickiej wprost w odnośnych Redakcjach. Adresy ich podaliśmy w poprzednim numerze „Posłańca“. Pozostajemy w ustawicznym kontakcie z temi Redakcjami, więc śledzić będziemy z wielkiem zainteresowaniem, jaką ilość egzemplarzy zamówią pojedyncze parafje, oraz o ile podniesie się cyfra abonentów po „Tygodniu prasy i książki katolickiej“.

Te dwa dzienniki gorąco polecamy uwadze naszych Zarządów Parafjalnej A. K.

Tygodniki polecamy następujące:

„Nasza Sprawa“ — tygodnik diecezjalny, wszystkim członkom A. K. znany dobrze i przez nich popierany. Wszelako, gdyby Zarządy Parafjalnej Akcji Katolickiej zadały sobie nieco trudu w zyskiwaniu nowych, stałych abonentów „Naszej Sprawy“, liczba nakładu napewno podwoiłaby się w krótkim czasie. A co wtedy? Wtenczas pismo kosztowałoby 5 groszy za egzemplarz, lub przystroiłoby się w interesujące i barwne ilustracje. Koniecznie zatem prosimy wyzyskać wszystkie możliwe środki w celu propagandy tego bliskiego nam i drogiego tygodnika. Niech do tej propagandy zachęca nas i poczucie wdzięczności, gdyż Redakcja „Naszej Sprawy“ chętnie przyjmuje nasze komunikaty w sprawach dotyczących Akcji Katolickiej. „Nasza Sprawa“ wyjdzie ozdobnie i bogato ilustrowana na dzień 18 października — specjalnie na „Tydzień prasy“. Prosimy nadesłać większe zamówienia do propagandowej rozsprzedaży.

„Kultura“ — tygodnik literacki, artystyczny i społeczny — dla inteligencji. Prosimy usilnie o propagandę tego pisma między inteligencją w parafji i pozyskiwanie dla niego licznych abonentów.

Wszystkie inne szczegóły, dotyczące tych pism, jako też zestawienie czasopism katolickich, nadających się do propagandy, umieściliśmy w poprzednim numerze „Posłańca“.

Z wielką troską i zainteresowaniem obserwować będziemy tę pracę naszych Zarządów Parafjalnej Akcji Katolickiej. Tak bardzo wielką wagę przykładamy do tego dzieła, — tak wielce usilnie i gorąco prosimy, by w niczem nie zaniedbać tej sprawy!

Opis przebiegu „Tygodnia prasy i książki katolickiej“ prosimy nam przysłać wraz ze sprawozdaniem ze święta Chrystusa-Króla.

4. Pamiętnik „Katolickiego Studium” w Wilnie.

W dniach od 28 sierpnia do 1 września b. r. odbyło się w Wilnie drugie „Katolickie Studium“. Przedmiotem wykładów na Studium była katolicka myśl wychowawcza. W Studium wzięło udział około 300 osób z całej Polski.

Referaty — na wysokim poziomie naukowym — dotyczące niezmiernie ważnego zagadnienia, jakim jest wychowanie człowieka, będą wydane w osobnej książce p. t. „Pamiętnik“. Będzie to dzieło duże, o wielu setkach stron, a cena jego w przedpłacie do dnia 15 października b. r. wynosi 10 zł.

Prosimy Zarządy Parafjalnej Akcji Katolickiej o zakupienie tej książki do miejscowej biblioteki i nadsyłanie przedpłaty. Po 15 października b. r. cena za to dzieło będzie znacznie wyższa.

5. Sztandary dla Oddziałów Katolickich Stowarzyszeń.

Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej w Tarnowie komunikuje Oddziałom Stowarzyszeń A. K., że można w Sekretarjacie Instytutu zamawiać sztandary w cenie od 85 do 90 zł. Sztandary te są malowane olejno na szarym płótnie. Wykonywane są wedle życzenia zamawiających. Są bardzo trwałe, estetyczne i podobają się ogólnie. Zachęcamy do sprawiania tych sztandarów, gdyż są tanie i piękne; pieniądze zaś, które nieraz w setkach złotych przeznaczano na zakup sztandarów, lepiej obrócić na rzeczy pożyteczniejsze, choćby na zakupywanie dobrych książek do biblioteki parafjalnej.

Pisząc o sztandarach zaznaczamy, by z okazji ich poświęcania nie wysyłać masowo gwoździ nieraz po całej diecezji. Już samo wbijanie gwoździ do sztandarów nie zasługuje na polecenie, a tem mniej wysyłanie ich do osób, które z racji swego stanowiska, czy innych względów bywają narażane na ustawiczne opłaty na cele społeczne. Zasadniczo nie powinno się gwoździ wysyłać poza parafię, a byłoby rzeczą dobrego tonu i kultury, gdyby się uprzednio zapytano tych, którym ma się przesłać gwoźdź, czy zechcą wbić do sztandaru gwoźdź ze swem imieniem i nazwiskiem. Niska cena podanych przez nas sztandarów usuwa konieczność zdobywania funduszków na sztandary drogą rozsyłania gwoździ.

6. Używanie nazw stopni organizacyjnych.

Bolszewia wprowadziła modę używania skrótów, złożonych z początkowych liter nazw instytucji. A więc różne Z. S. S. R., K. Ch., K. Z. M. P., K. P. P. i t. p. Używają tych nazw bolszewicy nie tylko w piśmie, ale i w mowie; tworzą nawet od skrótów całkiem nowe rzeczowniki. Np. ze skrótu K. Ch. utworzyli słowo: Kołchoz, które oznacza komunistyczne gospodarstwo rolne. Powstało to słowo z dwu liter: K. i Ch., które są pierwszymi literami słów: Kolektywnoje chłopaństwo. Stąd tak trudno wyrozumieć znaczenie skrótów.

- W ślad za tą modą i u nas tworzy się skróty. O ile mogą one być usprawiedliwione w piśmie, to trudno zgodzić się na to, by mówić skrótami, lub tworzyć od nich rzeczowniki. Ponieważ w naszej organizacji Akcji Katolickiej zaczęto posługiwać się w piśmie i w słowie skrótami, jak NIAK., DIAK. i PAK. na oznaczenie Naczelnego Instytutu Akcji Katolickiej, Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej, oraz Parafjalnej Akcji Katolickiej, stąd by uniknąć nieporozumień i naśladownictwa bolszewizmu, w myśl rozporządzenia naszej władzy naczelnej nie wolno odtąd posługiwać się skrótami ani w piśmie, ani w słowie na oznaczenie Naczelnego Instytutu Akcji Katolickiej, Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej i Parafjalnej Akcji Katolickiej.

II. Dział programowy.

1. Zjazdy Prezesów Zarządów Parafjalnej Akcji Katolickiej.

W miesiącach listopadzie i grudniu b. r. odbędą się Zjazdy Prezesów Zarządów Parafjalnej Akcji Katolickiej. Na Zjazdach tych będą omówione najważniejsze zagadnienia, związane z pracą Akcji Katolickiej w parafji. Prezesi podzielą się dotychczasowym dorobkiem pracy, przedstawia przytem swe trudności i życzenia. Szczegółowy program Zjazdu prześlemy każdemu z Prezesów.

Celem umożliwienia przybycia na Zjazd każdemu z Prezesów, wybraliśmy 15 miejscowości w diecezji. Każdy może sobie wybrać jedną z nich. Chodzi tylko o to, by koniecznie każdy z Prezesów uczestniczył w Zjeździe. Podajemy poniżej miejscowości i terminy Zjazdów, by każdy z Prezesów mógł wcześniej tak ułożyć swe zajęcia, by mu one nie stanowiły przeszkody w uczestniczeniu w Zjeździe.

2. Terminy Zjazdów dla Prezesów Parafjalnej Akcji Katolickiej.

Zjazdy odbędą się w następujących miejscowościach i terminach:

W Kolbuszowej	dnia	5	XI.	br.
w Mielcu	dnia	7	XI.	br.
w Łącku	dnia	9	XI.	br.

w Ciężkowicach	dnia 12	XI.	br.
w Limanowej	dnia 16	XI.	br.
w Bochni	dnia 19	XI.	br.
w Nowym Sączu	dnia 23	XI.	br.
w Grybowie	dnia 26	XI.	br.
w Gorlicach	dnia 1	XII.	br.
w Cerekwi	dnia 3	XII.	br.
w Tarnowie	dnia 6	XII.	br.
w Dębicy	dnia 9	XII.	br.
w Pilźnie	dnia 10	XII.	br.
w Brzesku	dnia 16	XII.	br.
w Dąbrowie	dnia 17	XII.	br.

Szczegółowy program Zjazdu wyślemy pod adresem każdego Prezesa Zarządu Parafialnej Akcji Katolickiej.

3. Kursy dla Kierownictw Oddziałów Katolickich Stowarzyszeń.

W miesiącach października, listopadzie i w grudniu odbędą się kursy dla Kierownictw Oddziałów Stowarzyszeń A. K. Będą one dla całości pracy Akcji Katolickiej w diecezji niezmiernie ważne. Kursy są tak ułożone, że miejscowości są dla Kierownictw każdego Stowarzyszenia inne. Chodzi o to, by w każdej z kolei parafii Okręgu kursy się odbywały. Diecezjalny Instytut prosi bardzo Zarządy Parafialnej A. K. o łaskawe przypominanie i zachęcanie do udziału w kursach Kierownictw Oddziałów. Jeśli wszyscy członkowie Kierownictw Oddziałów Stowarzyszeń A. K. w parafii wezmą udział w kursach, w takiej parafii na pewno praca katolicka rozwinie się planowo i właściwie.

KATOLICKIE STOW. MĘŻÓW

1. Kursy dla Kierownictw.

W miesiącach października, listopadzie i w grudniu b. r. odbędą się w całej diecezji kursy dla Kierownictw Oddziałów K. S. M. Kursy będą urządzane Okręgami (dekanatami). Będą one ważne między innymi i z tego względu, że podczas nich utworzymy formalnie już Okręgi i wybierzemy Kierownictwa Okręgów. Pojedyncze Okręgi będą stanowić pomoc dla pracy Zarządu diecezjalnego, gdyż będą jednostką wykonawczą zarządzeń i wskazań centrali.

Z chwilą utworzenia Okręgu zakończymy ostatecznie pracę nad budową organizacji, a rozwinie się już w pełnej mierze praca ideowa. Ponieważ kursy tegoroczne są specjalnie ważne i doniosłe, stąd bardzo gorąco prosimy, by całe Kierownictwa wkomplecie przybywały na kursy. Instrukcję o kursach wysłaliśmy pod adresem każdego Prezesa

Oddziału. Gdyby który z Prezesów jej nie otrzymał, niech zwróci się do Sekretariatu K. S. M. o jej ponowne wysłanie. Instrukcję o kursach niech Prezesi odczytają na Zebraniu Ogólnem Oddziału. Na kursy dla Kierownictw niech Oddziały zaproszą bardzo uprzejmie i serdecznie swych Przewielebnych Księży Asystentów.

2. Plan Kursów dla K. S. M. w 1936 r.

W Gromniku	dnia 28 X.	br.	dla Okręgu <i>Tuchowskiego</i>
w Łękawicy	dnia 29 X.	br.	dla Okręgu <i>Tarnow. pozamiej.</i>
w Olszynie	dnia 30 X.	br.	dla Okręgu <i>Wojnickiego</i>
w Siedliskach	dnia 5 XI.	br.	dla Okręgu <i>Bobowskiego</i>
w Libuszy	dnia 6 XI.	br.	dla Okręgu <i>Bieckiego</i>
w Szymbarku	dnia 7 XI.	br.	dla Okręgu <i>Gorlickiego</i>
w Krzyżu	dnia 8 XI.	br.	dla Okręgu <i>Tarnow. miejskiego</i>
w Bolesławiu	dnia 11 XI.	br.	dla Okręgu <i>Dąbrowskiego</i>
w Polnej	dnia 12 XI.	br.	dla Okręgu <i>Grybowskiego</i>
w Ochotnicy Dolnej	dnia 17 XI.	br.	dla Okręgu <i>Łąckiego</i>
w Rytrze	dnia 18 XI.	br.	dla Okręgu <i>Starosądeckiego</i>
w Nowym Sączu	dnia 19 XI.	br.	dla Okręgu <i>Nowosądeckiego</i>
w Borzęcinie Górnym	dnia 25 XI.	br.	dla Okręgu <i>Radłowskiego</i>
w Szczepanowie	dnia 26 XI.	br.	dla Okręgu <i>Brzeskiego</i>
w Krzyżanowicach	dnia 27 XI.	br.	dla Okręgu <i>Bocheńskiego</i>
w Grobli	dnia 28 XI.	br.	dla Okręgu <i>Uścińskiego</i>
w Baranowie	dnia 2 XII.	br.	dla Okręgu <i>Baranowskiego</i>
w Przecławiu	dnia 3 XII.	br.	dla Okręgu <i>Mieleckiego</i>
w Rudzie	dnia 4 XII.	br.	dla Okręgu <i>Radomyskiego</i>
w Lubzinie	dnia 5 XII.	br.	dla Okręgu <i>Dębickiego</i>
w Łązkach Kucharskich	dnia 9 XII.	br.	dla Okręgu <i>Wielopolskiego</i>
w Ociece	dnia 10 XII.	br.	dla Okręgu <i>Ropczyckiego</i>
w Czarnej	dnia 11 XII.	br.	dla Okręgu <i>Kolbuszowskiego</i>
w Piszczkowie	dnia 14 XII.	br.	dla Okręgu <i>Limanowskiego</i>
w Skrzydlnej	dnia 15 XII.	br.	dla Okręgu <i>Tymbarskiego</i>
w Tropiu	dnia 18 XII.	br.	dla Okręgu <i>Czchowskiego</i>
w Rajbrocie	dnia 19 XII.	br.	dla Okręgu <i>Lipnickiego</i>
w Jodłowej	dnia 21 XII.	br.	dla Okręgu <i>Pilzneńskiego</i>

3. Zebranie ogólne Oddziału K. S. M. w październiku.

Na zebraniu ogólnem Oddziału K. S. M. w październiku — prócz kwadransa ewangelicznego, wykładu katechizmowego o Mszy św., oraz „Wiadomości ze świata katolickiego“ — wygłosić należy referat o prasie katolickiej. Posłużyć się można wykładem p. t. „Potęga prasy i książki katolickiej“, z niniejszego numeru „Posłańca“. 18 października — dzień zebrania ogólnego Oddziałów K. S. M. w naszej die-

cezji — to początek „Tygodnia prasy i książki katolickiej“. Niech wszyscy członkowie zainteresują się głęboko zagadnieniem prasy katolickiej i niech pracą swoją przyczynią się do jej rozpowszechnienia.

4. Pożyteczna książka.

Wśród nawału wydawanych książek trudno zorientować się, która książka jest naprawdę dobra i pożyteczna. Mamy tak mało czasu i tak szczupłe środki finansowe, że nie stać nas na kupowanie i czytanie dobrych książek. Powinniśmy zatem i musimy kupować i czytać tylko **najlepsze książki**. Taką jedną z najlepszych książek jest dzieło p. t. „O w y c h o w a n i u“, wydane przez Zakład Kórnicki. Dzieło to zawiera całokształt zasad katolickich, dotyczących wychowania człowieka.

Ze względu na tegoroczne hasło Episkopatu o wychowaniu, książka ta winna znaleźć się w każdym domu katolickim. Można ją dawać jako podarek ślubny dla nowożeńców. Kosztuje 4 zł. Zamawiać ją można w Sekretarjacie Diecezjalnym Instytutu A. K.

5. Nowe Oddziały K. S. M.

W ostatnich tygodniach zgłoszono do Sekretarjatu K. S. M. w dalszym ciągu nowe Oddziały: Żbikowice (364 NS.—M.), Nowy Sącz (365. NS.—M.), Kłyż (366. Dbr.—M.), Wiśnicz Nowy (367. Lpn.—M.), Mała Wieś (368. NS.—M.), Jakubkowice (369. NS.—M.).

Obecnie liczy zatem Katolickie Stowarzyszenie Mężów 13.628 członków w 369 Oddziałach.

6. Komunikaty Zarządu K. S. M.

a) Oddziały K. S. M., które dotąd składki stowarzyszeniowej za rok 1936 nie zapłaciły, niech uiszcza należność jeszcze w tym miesiącu. Przypominamy, że składka stowarzyszeniowa wynosi 25 gr. na rok od członka Oddziału. Składkę prosimy przesłać pod adresem: Sekretarjat K. S. M., Tarnów, pl. Katedralny. Z uznaniem musimy podkreślić, że liczba Oddziałów, zalegających ze składką stowarzyszeniową jest już niewielka.

b) Tanie sztandary, które opracował Diecezjalny Instytut, coraz częściej bywają przez Oddziały K. S. M. zamawiane. Wyglądają bardzo ładnie, a cena ich niska, bo zaledwie 90 zł., daje możliwość sprawienia sztandaru przez każdy Oddział.

c) Sa jeszcze Oddziały K. S. M., które dotąd nie zakupiły sobie u nas książki protokołów i kasowej, lecz piszą te rzeczy na zeszytach. Zachęcamy je do zakupu książki organizacyjnej w naszym Sekretarjacie, by i pod tym względem w K. S. M. był porządek i jednolitość.

d) Posiedzenie Zarządu K. S. M. odbędzie się we środę dnia 30 września b. r. o godz. 14.30. Uprzejmie prosimy wszystkich członków Zarządu o łaskawe przybycie.

KATOLICKIE STOW. KOBIET

1. Posiedzenie Prezydium Zarządu K. S. K.

Ze względu na prace, związane z pielgrzymką naszą do Częstochowy, termin posiedzenia Zarządu K. S. K. został przesunięty tak, że **posiedzenie Prezydium Zarządu K. S. K.**, czwarte z rzędu, **odbędzie się** we czwartek dnia **8 października b. r.** W posiedzeniu tym **nie biorą** udziału Prezeski Okręgów. Zawiadomienia o tym posiedzeniu wraz z programem obrad zostały rozesłane do członkiń Prezydium Zarządu K. S. K.

2. Kursy dla Kierownictw Oddziałów K. S. K.

Zgodnie z uchwalonym programem pracy na II. Zjeździe Delegowanych K. S. K., Zarząd K. S. K. przystępuje do zorganizowania kursów dla Kierownictw naszych Oddziałów w czasie **od 19 października do 12 grudnia b. r.** Kursów odbędzie się 31. Okręgi: bocheński, dąbrowski i nowosądecki ze względu na bardzo znaczną liczbę Oddziałów będą miały po dwa kursy, inne Okręgi po jednym.

Kursy te połączone są z przeglądem pracy, należy więc przedstawić księgowość organizacyjną do kontroli.

Okólniki w sprawie kursów **zostały przesłane** na ręce Prezesek Oddziałów K. S. K.

Zarząd K. S. K. poleca Kierownictwom Oddziałów jak najserdeczniejsze **zaproszenie** na te kursy Czcigodnych Księży Asystentów.

3. Plan Kursów dla K. S. K. w 1936 r.

W Zawadzie	dnia 19 X.	br.	dla Okręgu <i>Tarnow. miejskiego</i>
w Skrzyszowie	dnia 20 X.	br.	dla Okręgu <i>Tarnow. pozamiej.</i>
w Smęgorzowie	dnia 21 X.	br.	I. dla Okr. <i>Dąbrowskiego</i>
w Jastrzębce Starej	dnia 22 X.	br.	dla Okręgu <i>Radomyskiego</i>
w Domosławicach	dnia 26 X.	br.	dla Okręgu <i>Czchowskiego</i>
w Tymowej	dnia 27 X.	br.	dla Okręgu <i>Lipnickiego</i>
w Rybiu Nowym	dnia 28 X.	br.	dla Okręgu <i>Limanowskiego</i>
w Szczyżycu	dnia 29 X.	br.	dla Okręgu <i>Tymbarskiego</i>
w Wilczyskach	dnia 3 XI.	br.	dla Okręgu <i>Bobowskiego</i>
w Sękowej	dnia 4 XI.	br.	dla Okręgu <i>Gorlickiego</i>
w Gumnikach Fox	dnia 6 XI.	br.	dla Okręgu <i>Dębickiego</i>
w Zagorzycach	dnia 7 XI.	br.	dla Okręgu <i>Wielopolskiego</i>
w Zaborowie	dnia 16 XI.	br.	dla Okręgu <i>Radłowskiego</i>
w Biadolinach	dnia 17 XI.	br.	dla Okręgu <i>Wojnickiego</i>
w Ryglicach	dnia 18 XI.	br.	dla Okręgu <i>Tuchowskiego</i>
w Szerzynch	dnia 19 XI.	br.	dla Okręgu <i>Bieckiego</i>
w Nowym Sączu	dnia 21 XI.	br.	I. dla Okr. <i>Nowosądeckiego</i>
w Ptaszkowej	dnia 23 XI.	br.	dla Okręgu <i>Grybowskiego</i>

w Trzetrzewinie	dnia 24 XI. br. II. dla Okr. <i>Nowosądeckiego</i>
w Barcicach	dnia 25 XI. br. dla Okręgu <i>Starosądeckiego</i>
w Kamienicy	dnia 26 XI. br. dla Okręgu <i>Łąckiego</i>
w Dobrkowie	dnia 30 XI. br. dla Okręgu <i>Pilzneńskiego</i>
w Gręboszowie	dnia 1 XII. br. II. dla Okr. <i>Dąbrowskiego</i>
w Szczurowej	dnia 2 XII. br. dla Okręgu <i>Uścińskiego</i>
w Cmolasie	dnia 4 XII. br. dla Okręgu <i>Kolbuszowskiego</i>
w Górze Ropczyckiej	dnia 5 XII. br. dla Okręgu <i>Ropczyckiego</i>
w Bochni	dnia 6 XII. br. I. dla Okr. <i>Bocheńskiego</i>
w Bochni	dnia 7 XII. br. II. dla Okr. <i>Bocheńskiego</i>
w Biesiadkach	dnia 9 XII. br. dla Okręgu <i>Brzeskiego</i>
w Gawluszowicach	dnia 11 XII. br. dla Okręgu <i>Baranowskiego</i>
w Rzochowie	dnia 12 XII. br. dla Okręgu <i>Mieleckiego</i>

Uwaga!

Na Kurs do Smęgorzowa przybędą Oddziały z parafij: Dąbrowa, Luszwice, Nieczajna, Radgoszcz, Szczucin, Słupiec, Odporyszów.

Na Kurs do Gręboszowa przybędą Oddziały parafij: Otfinów, Żalipie, Bolesław, Mędrzechów, Olesno.

Na I. Kurs do Bochni przybędą Oddziały z parafij: Bochnia, Krzyżanowice, Rzezawa, Cikowice.

Na II. Kurs do Bochni reszta parafij.

Na Kurs do Nowego Sącza przybędą Oddziały z parafij: Nowy Sącz, Mystków, Wielogłowy, Siedlce, Kamionka Wielka i Nawojowa.

Na Kurs do Trzetrzewiny Oddziały pozostałych parafij okręgu Nowosądeckiego.

4. Zjazdy Okręgowe.

Z kursami jesiennymi połączone zostały **Zjazdy Okręgowe**, na które przybywają wszystkie Kierownictwa Oddziałów danego Okręgu.

Program Zjazdów Okręgowych wydrukowany został w Okólniku, dotyczącym kursów. Okólnik ten zostanie wysłany do Prezesek Okręgowych, które przygotowują Zjazd Okręgowy według instrukcyj, zawartych w nim. Pytania ze strony Prezesek Okręgowych co do Zjazdów Okręgowych, Zarząd K. S. K. prosi kierować do Sekretariatu Generalnego K. S. K.

5. Koło Prelegentek.

Dnia 10 września b. r. odbyło się posiedzenie Prezydium Koła Prelegentek, na którym zapadła uchwała, że w czasie kursów odbywać się będą krótkie **zebrania Prelegentek**.

Zarząd prosi **Prezeski Oddziałów**, aby **powiadomiły** o tem zebraniu **Prelegentki**, mieszkające na terenie ich Oddziałów. Ze względu na wielkie koszta nie możemy osobiście Prelegentek zawiadamiać, ale polecamy uczynić to Prezeskom Oddziałów.

Równocześnie przypomina Zarząd K. S. K. **Prelegentkom** obowiązek **nadesłania sprawozdań** z wyjazdów swoich do Oddziałów na ręce Prezesek Okręgów **do dnia 1 października b. r.**, aby **Prezeski Okręg** mogły **nadesłać** je do Sekretarjatu Generalnego K. S. K. **najpóźniej do dnia 6 października b. r.**

Na posiedzeniu Prezydium Zarządu K. S. K. będzie specjalny punkt sprawozdania z pracy koła Prelegentek i z Okręgów i to z każdego Okręgu. — Brak sprawozdań nie pozwoli przedstawić pracy całego Okręgu. Pozatem dla przygotowania Zjazdów Okręgowych konieczne są te sprawozdania.

6. Referat Prasowy.

Prezydium **Referatu Prasowego** ma odbyć swoje **posiedzenie w dniu zebrania Sodalicji Ziemianek o godz. 12.** Ponieważ terminu jeszcze nie wiemy, zapraszamy na to posiedzenie nie tylko Członkinie Prezydium, ale także i te Członkinie Referatu Prasowego, które będą mogły na to posiedzenie przybyć.

Dla zorientowania się w życzeniach czytelniczek „Własnymi Siłami“, Zarząd K. S. K. polecił Oddziałom przygotować na kursy odpowiedzi na szereg pytań, które wysłane zostały do Oddziałów wraz z okólnikami o kursach. Układając program naszego pisma „Własnymi Siłami“ na r. 1937, będzie można dostosować go do życzeń czytelniczek.

7. Pielgrzymka do Częstochowy.

Na terenie całej diecezji wrzały ostatnio gorączkowe przygotowania do pielgrzymki na Jasną Górę. Radość powszechna wśród Członek K. S. K. panowała z powodu Złotu Związkowego w Częstochowie.

Szczegółowe sprawozdanie z Pielgrzymki podamy w Okólniku listopadowym.

Na razie komunikujemy, że wyruszyło z diecezji 12 pociągów popularnych, wioząc ponad 12 tysięcy Członek K. S. K. 14 orkiestr towarzyszyło pielgrzymce. Każdy pociąg miał wyznaczoną kierowniczkę, a każdy wagon opiekunę.

Okręgi przygotowały piękne wieńce ze zbóż, by je złożyć w hołdzie Matce Najświętszej.

8. Wotum K. S. K.

Katolicki Związek Kobiet w Polsce ufundował na pamiątkę I. Złotu Kobiet z całego kraju — ze wszystkich diecezji — wotum w kształcie naszej oznaki Stowarzyszeniowej. Wotum wykonane zostało ze srebra, a napisy wyryte są ze złota.

Piękne to wotum poświęcone zostanie w czasie Złotu i umieszczone koło Cudownego Obrazu Matki Boskiej.

Na wotum to ma się złożyć cały Związek, a więc każda członkini, składając na ten cel nie więcej i nie mniej tylko 1 grosz. Każda więc członkini będzie miała to radosne poczucie, że i ona swoją groszową ofiarą przyczyniła się do tego pięknego daru dla Matki Bożej.

Pieniądze te Oddziały zbiorą i mogą przesłać do Tarnowa, albo też wręczyć w czasie kursów Sekretarce Generalnej K. S. K.

Zaznaczamy jeszcze, że z tych ofiar ufundowana została przez nasz Związek wieczysta Msza św., na dzień 25 marca, a więc w naszą uroczystość patronalną odprawiać się będzie zawsze przed Cudownym Obrazem Matki Boskiej na Jasnej Górze Msza św. w intencji naszej pracy i wszystkich Członków.

9. Pomoc ociemniałym.

Zarząd K. S. K. pragnąc przyjść z pomocą „Towarzystwu Opieki nad ociemniałymi“, podał adresy Prezesek Oddziałów miejskich, aby Oddziały zajęły się rozsprzedając pocztówek w cenie 10 gr. na rzecz tego Towarzystwa. Prosimy więc, aby Prezeski tych Oddziałów spełniły ten piękny uczynek miłosierdzia i powiadomiły nas, ile sprzedają i kiedy wysłały pieniądze.

Pozatem zarządzona została przez Zarząd K. S. K. zbiórka na ociemniałych w pociągach, jadących z uczestnikami pielgrzymki do Częstochowy. Była to jałmużna, którą czynią pielgrzymi dla uproszenia sobie jeszcze większych i obfitszych łask Bożych.

Ilość zebranych ofiar podamy w sprawozdaniu z pielgrzymki.

10. Nowe Oddziały K. S. K.

Zarząd K. S. K. podaje w dalszym ciągu akta nowych Oddziałów K. S. K., które powstały w ostatnim kwartale: Złota (438. Czch.—K.), Szczereż (439. Łc.—K.), Pogwizdów (440. Tm.—K.), Zarzecze Dolne (441. Łc.—K.), Zagorzyn (442. Łc.—K.), Zabrzeż (443. Łc.—K.), Młynczyńska (444. Łc.—K.), Filipowice (445. Czch.—K.), Brnik (446. Dbr.—K.), Gruszów Mały (447. Dbr.—K.), Pustków (448. Dbc.—K.), Dulcza Mała (449. Rdm.—K.), Kłyż (450. Dbr.—K.), Nowy Wiśnicz (451. Lpn.—K.), Szczepanów (452. Brz.—K.), Mała Wieś (453. NS.—K.), Rudy - Rysie (454. Brz.—K.), Łąki (455. Brz.—K.), Kosarzyska (456. StS.—K.), Nawsie (457. Wlp.—K.), Rychwałd (458. Tch.—K.), Rajbrot (459. Lpn.—K.).

KAT. STOW. NŁODZIEŻY MĘSKIEJ

1. Komunikaty Zarządu.

a) Pierwsze zebranie nowego Zarządu K. S. M. M. odbyło się dnia 31 sierpnia b. r. Na zebraniu tem przedyskutowano gruntownie cały szereg aktualnych spraw organizacyjnych i powzięto uchwały, które mają się kierować Oddziały w dalszej swej pracy. Uchwały te są następujące:

1) Zarząd wybiera na stanowisko zastępcy prezesa p. Mgr. Broniowskiego Stanisława, a na zastępcę sekretarza generalnego p. Bosowskiego Bronisława. Zarząd postanawia, że ze względu na wielką

liczbę członków Zarządu, jak i koszta połączone z przyjazdem, będzie się zbierał dwa razy do roku. Do załatwienia spraw, wyłaniających się w międzyczasie, deleguje z pośród siebie komitet wykonawczy, na który przelewa wszystkie swoje uprawnienia. W skład komitetu wejdą: prezes, sekretarz gen. i ich zastępcy, oraz p. Rajmund Kaempf, Jan Kuczek, Jan Węgiel.

2) Ze względu na różne prądy, często bardzo niebezpieczne, jakie nurtują wśród współczesnej młodzieży i brak dobrej orientacji i ich oceny nawet wśród członków Stowarzyszenia, Zarząd wzywa Oddziały do intensywnego uświadamiania druhow co do ideologii i celów tych prądów, zwłaszcza tych, które ustosunkowują się do katolicyzmu wrogo, aby druhowie mogli poznać ich szkodliwość i skutecznie im przeciwdziałać.

W sprawie przynależności członków K. S. M. M. do organizacji politycznych, Zarząd zezwala na należenie do nich druhom, którzy pracowali w K. S. M. M. przynajmniej trzy lata, uzyskali przynajmniej pierwszy stopień wykształcenia i skończyli przynajmniej 22 lata życia. W razie braku którego z tych warunków, może z ważnych przyczyn udzielić pozwolenia Kierownictwo Oddziału. Nie można tylko należeć do organizacji politycznej, sprzecznej ideowo z naszą organizacją. Nie wolno też nigdy należeć do politykujących organizacji młodzieży o charakterze społeczno-wychowawczym.

Na należenie do organizacji młodzieżowych o charakterze społeczno-oświatowym może pozwolić Kierownictwo Oddziału pojedynczym członkom, ale tylko w wyjątkowych wypadkach i z bardzo ważnych przyczyn. Należy jednak dążyć do tego, by druhowie do takich organizacji nie należeli, gdyż K. S. M. M. powinno zaspokoić wszystkie ich potrzeby pod tym względem.

3) Zarząd poleca wszystkim Kierownictwom Oddziałów wprowadzić szkolenie kandydatów w osobnych zastępach kandydatów w myśl wytycznych, ogłoszonych przez Związek. Bez odbycia odpowiedniego przeszkolenia i podania kandydatów przewidzianej próbie, Kierownictwu nie wolno przyjmować nowych członków. Celem przygotowania odpowiednich ludzi do programowej pracy w zastępach, poleca Zarząd tworzyć kółka wychowawczo-naukowe, pokrywające się z „zastępem zastępowych“ i Kierownictwem Oddziału. Wszyscy obecni członkowie K. S. M. M. są obowiązani uzupełnić swoje przygotowanie w myśl wytycznych dla kandydatów do końca b. r.

4) Celem zrealizowania hasła „każdy Oddział wiejski tworzy zespół P. R.“, poleca Zarząd Kierownictwom Oddziałów przeprowadzać propagandę tego działu pracy wśród druhow i starać się o to, by wszyscy członkowie przeszli przez tę szkołę. Wśród tych, którzy skończyli trzy stopnie P. R., szerzyć trzeba przysposobienie spółdzielcze i organizować jego zespoły.

5) Zarząd wzywa Oddziały do zainteresowania się więcej sprawami wychowania fizycznego. W tym celu poleca wybrać w każdym Oddziale naczelnika w. f., starać się o stworzenie odpowiednich warunków pracy (boisko, sprzęt).

Wychowanie fizyczne ma w K. S. M. M. spełnić rolę wychowawczą i ułatwić druhom spełnienie obowiązku służby wojskowej.

6) Doceniając wielką rolę, jaką kursy organizacyjne spełniają w życiu K. S. M. M., poleca Zarząd stworzyć w każdym Oddziale specjalny

fundusz dla wysłania druhow na kursy i starać się o to, by w każdym Oddziale byli druhowie, którzy przez kursy takie przeszli.

b) **Złoty okręgowe** odbyły się w następujących miejscowościach: Limanowa, Nowy Wiśnicz, Dąbrowa.

Projektowane są złoty w Szerzynch i Brzezinach. Oddziały będą o nich dokładnie poinformowane przez Kierownictwa Okręgów.

c) **Wystawy p. r.** regionalne odbywać się będą w poszczególnych powiatach w miesiącu października. Prosimy zwrócić na nie uwagę i obesłać je. Te Oddziały, które nie prowadzą p. r., niech się starają, by je przynajmniej zwiedzić.

d) **Kursy dla Kierownictw Oddziałów.** Prosimy zwrócić uwagę na daty kursów, ogłoszone w niniejszym numerze „Posłańca”. Szczegóły o kursach otrzymają Oddziały w nadzwyczajnym okólniku.

e) **Patronalne Święto K. S. M. M.** wypada tego roku 15 listopada. Już najwyższy czas, by rozpocząć przygotowania. Materiały na święto ogłoszono w „Młodym Polaku” na październik.

2. Plan Kursów K. S. M. m. w 1936 r.

Katolickie Stow. Młodzieży męskiej urządzi kursy dla Kierownictw Oddziałów w następujących miejscowościach i terminach:

W Tynanowej	dnia 22 X.	br.	dla Okręgu Łąckiego
w Piwnicznej	dnia 23 X.	br.	dla Okręgu Starosądeckiego
w Wielogłowach	dnia 24 X.	br.	dla Okręgu Nowosądeckiego
w Jurkowie k/D	dnia 27 X.	br.	dla Okręgu Tymbarskiego
w Łososinie Górnej	dnia 28 X.	br.	dla Okręgu Limanowskiego
w Czchowie	dnia 30 X.	br.	dla Okręgu Czchowskiego
w Woli Rzędzińskiej	dnia 3 XI.	br.	dla Okręgu Tarnow. zamiej.
w Siedliskach k/Tuchowa	dnia 4 XI.	br.	dla Okręgu Tuchowskiego
w Trzcianie	dnia 7 XI.	br.	dla Okręgu Lipnickiego
w Żabnie	dnia 9 XI.	br.	dla Okręgu Radłowskiego
w Mędrzechowie	dnia 10 XI.	br.	dla Okręgu Dąbrowskiego
w Zborowicach	dnia 17 XI.	br.	dla Okręgu Bobowskiego
w Łużnej	dnia 18 XI.	br.	dla Okręgu Gorlickiego
w Binarowej	dnia 19 XI.	br.	dla Okręgu Bieckiego
w Krużlowej	dnia 20 XI.	br.	dla Okręgu Grybowskiego
w Przedborzu	dnia 24 XI.	br.	dla Okręgu Kolbuszowskiego
w Witkowicach	dnia 25 XI.	br.	dla Okręgu Ropczyckiego
w Brzezinach	dnia 26 XI.	br.	dla Okręgu Wielopolskiego
w Tarnowie XX. Misjon.	dnia 29 XI.	br.	dla Okręgu Tarnow. miejskiego
w Zawadzie k/D	dnia 1 XII.	br.	dla Okręgu Dębickiego
w Zassowie	dnia 2 XII.	br.	dla Okręgu Radomyskiego
w Książnicach	dnia 3 XII.	br.	dla Okręgu Mieleckiego
w Tuszowie Narodowym	dnia 4 XII.	br.	dla Okręgu Baranowskiego
w Siedliskach Bogusz	dnia 7 XII.	br.	dla Okręgu Pilzneńskiego
w Cikowicach	dnia 9 XII.	br.	dla Okręgu Bocheńskiego

w Okulicach	dnia 10 XII. br.	dla Okręgu <i>Uścińskiego</i>
w Jadownikach	dnia 11 XII. br.	dla Okręgu <i>Brzeskiego</i>
w Łysej Górze	dnia 12 XII. br.	dla Okręgu <i>Wojnickiego</i>

KAT. STOW. MŁODZIEŻY ŻEŃSKIEJ

Plan Kursów K. S. M. ż. w 1936 r.

Katolickie Stow. Młodzieży Żeńskiej urządzi kursy dla Kierownictw Oddziałów w następujących miejscowościach i terminach:

W Wadowicach Górnych	dnia 19 X. br.	dla Okręgu <i>Mieleckiego</i>
w Padwi	dnia 20 X. br.	dla Okręgu <i>Baranowskiego</i>
w Trzęsówce	dnia 21 X. br.	dla Okręgu <i>Kolbuszowskiego</i>
w Porębie Spytkowskiej	dnia 23 X. br.	dla Okręgu <i>Brzeskiego</i>
w Dębnie	dnia 24 X. br.	dla Okręgu <i>Wojnickiego</i>
w Bystrzycy	dnia 27 X. br.	dla Okręgu <i>Wielopolskiego</i>
w Będziemuślu	dnia 28 X. br.	dla Okręgu <i>Ropczyckiego</i>
w Łękach Górnych	dnia 30 X. br.	dla Okręgu <i>Pilzneńskiego</i>
w Jodłówce Tuchowskiej	dnia 3 XI. br.	dla Okręgu <i>Tuchowskiego</i>
w Ołpinach	dnia 4 XI. br.	dla Okręgu <i>Bieckiego</i>
w Moszczenicy	dnia 6 XI. br.	dla Okręgu <i>Gorlickiego</i>
w Bobowej	dnia 7 XI. br.	dla Okręgu <i>Bobowskiego</i>
w Gumniskach k/T	dnia 10 XI. br.	dla Okręgu <i>Tarnow. miejskiego</i>
w Chomranicach	dnia 12 XI. br.	I. dla Okr. <i>Nowosądeckiego</i>
w Słopnicach	dnia 13 XI. br.	dla Okręgu <i>Limanowskiego</i>
w Wilkowiskach	dnia 14 XI. br.	dla Okręgu <i>Tymbarskiego</i>
w Paleśnicy	dnia 19 XI. br.	dla Okręgu <i>Czchowskiego</i>
w Nawojowej	dnia 20 XI. br.	II. dla Okr. <i>Nowosądeckiego</i>
w Żegiestowie	dnia 21 XI. br.	dla Okręgu <i>Starosądeckiego</i>
w Krościenku	dnia 22 XI. br.	dla Okręgu <i>Łąckiego</i>
w Stróżach	dnia 27 XI. br.	dla Okręgu <i>Grybowskiego</i>
w Straszęcinie	dnia 3 XII. br.	dla Okręgu <i>Dębickiego</i>
w Żdźarcu	dnia 4 XII. br.	dla Okręgu <i>Radomyskiego</i>
w Radgoszczy	dnia 5 XII. br.	dla Okręgu <i>Tarnow. pozamiej.</i>
w Zalipiu	dnia 10 XII. br.	I. dla Okr. <i>Dąbrowskiego</i>
w Zdrochcu	dnia 11 XII. br.	II. dla Okr. <i>Dąbrowskiego</i>
w Jurkowie k/T	dnia 12 XII. br.	dla Okręgu <i>Radłowskiego</i>
w Nowym Wiśniczu	dnia 17 XII. br.	dla Okręgu <i>Lipnickiego</i>
w Chełmie	dnia 18 XII. br.	dla Okręgu <i>Bocheńskiego</i>
w Uściu Solnym	dnia 19 XII. br.	dla Okręgu <i>Uścińskiego</i>

Zawiadomienia o kursach otrzymają Oddziały ze Sekretarjatu Gen. K. S. M. Ż.

C A R I T A S

Odwiedzanie ubogich.

Między ubogimi a obdarzającymi stworzyliśmy mur zakłamania, obłudy, nie-szczerości...

Zależność, w jaką popada biedak, a więc człowiek, który znalazł się w ciężkiem położeniu życiowem, od pewnych stosunków, a nawet osób, mających wpływ na otwieranie się „czarodziejskiego woreczka“, zawierającego to wszystko, o czem on marzy, — ta zależność każe mu nieraz przybierać pewną nienaturalną, wymuszoną pozę, nakładać nawet na twarz specjalną maskę, przysstrażać usta w nienaturalny uśmiech lub grymas rozpacz i ciężkiego smutku... Po odejściu „osoby dobroczynnej“ wraca wszystko do codziennego stanu, — rozmawia się normalnie o tem wszystkiem, co stanowi zwykły przedmiot rozmów domowych, obgaduje się sąsiadów, wygaduje się na „porządki“, jakie panują na świecie, przeklina i złorzeczy.

Nie twierdzą, aby tak było zawsze i wszędzie, ale niestety dzieje się tak prawie... po największej części.

Jest to przejaw niedobry — należałoby starać się w jakiś sposób przywrócić naturalny stosunek, — stosunek większej szczerości między dającym a proszącym.

Sprawa „odwiedzin“, które mają już swą typową, w literaturze nawet uwiecznioną tradycję, winna ulec gruntownej reformie. Przedewszystkiem musi stracić charakter pewnej „napuszonosci“, „odświętności“, czegoś „wyjątkowego“, na pól „urzędowego“.

Odwiedziny należy spełniać jako akt serca, akt codziennej konieczności duszy. Niech on- mają barwę wesolą, pogodną, jasną... Niech nie napawają nikogo lękiem o to, czy będzie z tego jakiś skutek, czy nie... Bo przecież „ten skutek“ nie musi być związany z samemi odwiedzinami... Dobroć nasza ma płynąć z serca — nie z kieszeni...

Dlatego należałoby oddzielić sprawę poznania potrzeb bliźniego od sprawy obdarowania... Nie powinno być nawet w tych samych rękach obdarzanie i zbieranie. Zebrana gotówka i przedmioty przeznaczone do rozdziału między biednych, winny być odprowadzone do przeznaczonego na to biura i tam rozdzielone na podstawie uchwał, powziętych uprzednio przez Wydział Parafialny „Caritas“.

Głównym celem naszej akcji charytatywnej w zrozumieniu Chrystusowej nauki jest wyrównanie tej przepaści, jaka się utworzyła między posiadającym a biedakiem, — jest pociągnięcie go i zbliżenie do naszego serca, aby się czuł mniej samotnym i opuszczonym, — aby miał przed kim otworzyć najtajniejsze zakamarki swojego „ja“, — aby miał przed kim uznać się, wypowiedzieć, wywnętrzyć... A to wszystko dyktuje nam miłość.

Jest to zadanie najtrudniejsze, ale najbardziej wdzięczne. Trzeba do tego dużo taktu, delikatności, — dużo subtelności, tej kultury duchowej, którą daje głębokie życie wewnętrzne. I nie trzeba zapominać, że ma się do czynienia z człowiekiem jakby chorym. Chorych fizycznie pielęgnujemy w szpitalach i sanatoriach, — chorych na duchu trzeba umieć równie umiejętnie pielęgnować; jest to dziedzina wcale nawet trudna, wymagająca także pewnej umiejętności i znanstwa.

Dla nas, którzy spieszymy z ratunkiem człowiekowi znajdującemu się w nie-szczęściu, winien on być zawsze tylko i jedynie cierpiącym bliźnim.

Zostawmy ludziom ich swoisty sposób reagowania na nieszczęście... Ich sposób mówienia, poruszania się, ich fizjonomikę. Nie zrażajmy się tem, że jeden za dużo o sobie opowiada, a drugi zawzięcie milczy, — jeden pokornie prosi i odchodzą-

cego z uśmiechem żegna — drugi wyrzeka i zlorzeczy. Tymi właśnie, co zlorzeczą, najwięcej winniśmy się zająć. Widać, że u nich choruje dusza i trzeba ją leczyć.

Pamiętajmy o słowach św. Augustyna: „Inaczej ma się z miłosierdziem, niż z pieniędzmi. W miarę bowiem wydawania pieniądze maleją — miłosierdzie zaś przeciwnie, wzrasta“.

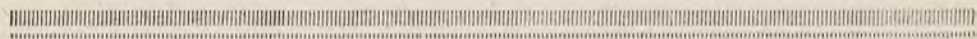
I pamiętajmy, że „bliźni nie tylko pragnie strzępu naszego mienia, lecz przedewszystkiem i to gorąco choć strzępka naszego serca“¹⁾.

Odwiedzanie potrzebujących, cierpiących, ubogich jest najważniejszym aktem naszej miłości chrześcijańskiej, naszego miłosierdzia... Wszystko inne wynika z tego podstawowego fundamentu akcji charytatywnej.

Zorganizowanie należyte tej akcji jest właśnie głównem i zasadniczem zadaniem związków charytatywnych.

Wszystko inne — a w szczególności rozdział stojących do dyspozycji środków — winno pozostać na drugim planie jako akcja następcza. Este.

¹⁾ O. Plus: „Chrystus w braciach naszych“. Kraków 1932.

N o w a k s i ą ż k a

„Żywot, Dzieła i Proroctwa Ks. Piotra Skargi“

napisał Kasper Wojnar

Wydawnictwo to jest b. na czasie, bo w przededniu uroczystości Skargowskich, które cała Polska w początkach września obchodziła. Można bezstronnie stwierdzić, że wśród wydawnictw o Skardze to właśnie jest chyba najpełniejsze i równocześnie najprzystępniejsze dla czytelnika. Obok obszernego i napisanego niezwykle interesująco życiorysu wielkiego jałmużnika i kaznodziei, przedstawionego na tle współczesnych mu stosunków w Polsce, zawiera ta książka również najpiękniejsze kazania sejmowe Skargi. Na ostatnich zaś prawie 30 stronicach umieścił autor dzieje Polski od czasów Skargi aż po ostatnie lata i wykazał, jak proroctwa były słowa tego nauczyciela narodu naszego.

Stron 144.

Cena 1.50 zł.

Do nabycia w Diecezjalnym Instytucie Akcji Katolickiej
w Tarnowie.

Wydawnictwa na święto Chrystusa-Króla

Diecezjalny Instytut A. K. ma na składzie następujące wydawnictwa na święto Chrystusa-Króla:

W serii „**Kultura Katolicka**”

wydane zostały 2 książki o treści zasadniczej, przeznaczone dla inteligencji i dla nauczycielstwa jako materiał do gruntowniejszej pracy nad zagadnieniem wychowania, a mianowicie:

Dr. Karola Górskiego: **„Wychowanie personalistyczne”** — cena 4 zł.

Ks. Jana Fundalińskiego: **Koedukacja w świetle badań współczesnej psychologii** — cena 5 zł.

W serii „**Biblioteczka Akcji Katolickiej**”

ukazały się broszury, które ujmują w przystępniejszej formie poszczególne zagadnienia wychowania i które świetnie nadają się jako materiał do wykładów i dyskusji w środowiskach miejskich.

Ks. Dr. A. Prumbs: **„Koedukacja a światopogląd katolicki”** — cena 60 gr.

Ks. Dr. W. Jasiński: **„Na przełomie myśli wychowawczej”**. Pedagogika współczesna a pedagogika chrześcijańska — cena 1 Zł.

W druku są następujące broszury, obejmujące niektóre referaty ze „Studium” wileńskiego, a mianowicie:

Zofja Iwaszkiewiczowa: **„Współpraca rodziny i szkoły”**.

Ks. Dr. Michał Kiepacz: **„Szkoła wyznaniowa jako postulat doby współczesnej”**.

Ks. Dr. Michał Sopoćko: **„Polskie i katolickie ideały i systemy wychowawcze”**.

Ks. Dr. Aleksander Wójcicki: **„Rola wychowania w naprawie niesprawiedliwości społecznej”**.

Prof. W. Bałachowski: **„Zasady i ideał wychowania rodzinnego”**.

Broszury te są w druku i wyjdą jeszcze we wrześniu, tak, że można je już zamawiać. Cena ich — zależnie od objętości — wynosić będzie od 50—80 gr.

W serii „**Idealy i życie**“

wyszła nie wielka, a ładnie i popularnie napisana książeczka, przeznaczona dla rodziców:

Jan Frey: „**O duszę dziecka**“ — Praktyczne wskazania dla wychowawców — cena 1 Zł.

Ze „**Szkoły Czynu**“

polecamy dla propagandy i kolportażu w Święto Chrystusa-Króla oraz jako materiał do pogadanek w środowiskach wiejskich szczególnie, następujące numery:

- Nr 18. Do szeregów Chrystusowych!
- Nr 24. Rodzina a wychowanie.
- Nr 45. Do kogo należy wychowanie.
- Nr 46. Akcja katolicka a harcerstwo.
- Nr 47. O właściwą politykę szkolną.
- Nr 48. Państwo a wychowanie.
- Nr 49. Katolickie zasady wychowawcze.

Dalsze numery o wychowaniu wyjdą jeszcze we wrześniu.

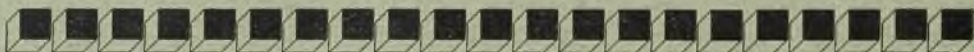
DRUKARNIA DIECEZJALNA

dawniej Józefa Pizsa

w Tarnowie, ul. Katedralna 3

wykonuje wszelkie druki, jak:

broszury, gazety, tabele, książki bankowe, handlowe, dla Kas Stefczyka, Składnic, Kółek rolniczych, wszelkie asygnaty, afisze, zaproszenia na poświęcenia i na zabawy, zaproszenia ślubne, bilety wizytowe, bloki bufetowe i inne.

Wydawca: Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej
Z Drukarni Diecezjalnej w Tarnowie — pod zarządem Stanisława Starostki.

Redaktor odp.: Ks. Karol Pękała